

Udenrigsministeriet
Departementet for udenrigsøkonomi

J.nr. 400.B.2-4
Kopi j. nr. 400.B.3-4
8. november 1977

Besvarelse af markedsud-
valgets bilag 8, punkt
2-8.

Ad punkt 2 og 3 om Europa-Parlamentets beføjelser og
tidspunkter for dens udvidelse.

Bestemmelserne om Parlamentet falder i to dele.

De egentlige beføjelser er fastlagt i traktaterne. Parlamentet kan ikke selv forøge disse beføjelser. Hertil kræves traktatændring med efterfølgende ratifikationssartykke fra de nationale parlamenter. Disse beføjelser er omtalt nedenfor under A. (Kun beføjelserne i henhold til EOF-traktaten er omtalt).

Ved siden af disse traktatfaste beføjelser er der gennem praksis og aftaler med de øvrige institutioner - især med Rådet - skabt et sæt af regler, der regulerer parlamentets samarbejde med de øvrige institutioner. Denne praksis og de pågældende aftaler, der især angår underretning af og dialog med parlamentet, ændrer ikke de traktaten fastlagte beføjelser. Reglerne er omtalt nedenfor under B.

Parlamentets formelle beføjelser er kun ændret en gang efter Danmarks indtræden i EF. Det skete ved den såkaldte budgettraktat II fra 1975, som trådte i kraft 1. juni 1977.

De nærmere regler for samarbejde mellem Parlamentet og de øvrige institutioner ændres derimod hyppigere med henblik på at udvikle et konstruktivt samarbejde mellem institutionerne.

Det særlige spørgsmål om adgangen til at lovgive over budgettet er behandlet nedenfor under C. Spørgsmålet vedrører fortolkning af Parlamentets under A omtalte traktatmæssige beføjelser på henholdsvis lovgivnings- og budgetområdet.

- A. Europa-Parlamentets beføjelser i henhold til EOF-traktaten.
- a. Vedtagelse af udtalelser om forslag til rådsvedtagelser i de tilfælde, hvor traktaten foreskriver en høring af Parlamentet.

Parlamentets traktatfaste deltagelse i EF's lovgivningsprocedure sker ved, at Rådet hører Parlamentet om visse forslag til retningslinjer.

Oversigt over de artikler i EOF-traktaten, der foreskriver en høring af Parlamentet, er vedlagt som bilag 1.

b. Parlamentsbehandling af EF's budget.

Budgettraktat II, der trådte i kraft den 1. juni 1977, indholder de nærmere regler for Parlamentets behandling af EF's budget. Budgetbehandlingen falder i følgende hovedfaser:

- Opstilling af udkast til Parlamentets eget budget;
- Første behandling af det samlede budgetforslag, efter at dette har været behandlet i Rådet;
- Diverse samråd mellem repræsentanter for Parlamentet og Rådet;
- Anden og sidste behandling i Parlamentet af budgetforslaget, efter at dette på ny har været behandlet i Rådet;
- I løbet af året vedtages normalt efter samme procedure et eller flere tillægsbudgetter.

Art. 203 og 204 i EØF-traktaten således som de er affattet ved Budgettraktat II's ikrafttræden er gengivet i bilag 2.

Parlamentets beføjelser på budgetområdet i henhold til disse bestemmelser er:

- Retten til at fastlægge de ikke-obligatoriske (ikke-lovbundne) udgifter inden for visse grænser;
- Retten til at foreslå ændringer i de obligatoriske (lovbundne) udgifter;
- Retten til at forkaste budgettet;

c. Parlamentets kontrol med forvaltningen af EF's budget.

Kommissionen forelægger hvert år Rådet og Parlamentet regnskabet vedrørende anvendelsen af budgettets poster i det forløbne regnskabsår. Den forelægger endvidere en oversigt over Fællesskabets aktiver og passiver (art. 205a).

Parlamentet godkender efter henstilling fra Rådet Kommissionens forvaltning af budgettet og gennemgår de i art. 205a nævnte regnskaber og regnskabsoversigter samt Revisionsrettens årsberetning med tilhørende svar fra de kontrollerede institutioner til Revisionsrettens bemærkninger (art. 206b).

Bestemmelserne er senest ændret i 1975 ved budgettraktat II.

d. Kontrol med Kommissionens embedsforelse.

Kommissionen besvarer mundtligt eller skriftligt de spørgsmål, Parlamentet stiller den (art. 140, stk. 3).

Parlamentet drøftes i et offentligt møde den almindelige årsberetning, som Kommissionen forelægger det (art. 143).

Parlamentet kan med to tredjedels flertal af de afgivne stemmer og af et flertal af Parlamentets medlemmer vedtage et mistillidsvorum til Kommissionen medlemmer, der i så fald skal nedlægge deres hverv. De viderefører dog de løbende forretninger, indtil deres efterfølgere er blevet udpeget (art. 144).

Parlamentet kan opfordre Kommissionen til at afgive redegørelser om særlige spørgsmål vedrørende de sociale forhold (art. 122, stk. 2).

e. Rådets deltagelse i Parlamentets arbejde.

Det tilkommer efter art. 140 stk. 4 Rådet at afgøre, under hvilke betingelser det udtaler sig for Parlamentet. Rådets deltagelse i Parlamentets arbejde sker i praksis gennem besvarelse af spørgsmål, gennem deltagelse i parlamentsdebatter og ved redegørelser fra Rådsformanden. De nærmere procedurer herfor er omtalt nedenfor under B.

f. Deltagelse i de parlamentariske forsamlinger, der er knyttet til visse af associeringsaftalerne mellem EF og tredjelande.

Til illustration vedlægges som bilag 3 art. 80 i Lomé-konventionen af 28. februar 1975, der fastsætter de nærmere regler for den rådgivende parlamentariske forsamlings sammensætning og virke.

g. Direkte valg

Parlamentet kan stille forslag om en ensartet valgmode i medlemslandene for EP-valgene (art. 138 stk. 3 og Akten om direkte valg art. 7). Parlamentet har som bekendt endnu ikke taget stilling til, hvornår man vil påbegynde arbejdet med et sådant forslag. Vedtagelse af et ensartet valgsystem i Rådet kan ikke påregnes at ske indenfor en overskuelig fremtid.

Såfremt det viser sig nødvendigt at træffe foranstaltninger til gennemførelse af Akten om direkte valg, kan Parlamentet fremlægge forslag for Rådet til sådanne foranstaltninger.

Vedtagelsen af foranstaltningerne tilkommer Rådet, eventuelt efter samarbejde med Parlamentet efter de regler, der gælder for samarbejdsproceduren (Akten om direkte valg, art. 138).

B. De væsentligste procedureregler for Parlamentets deltagelse i beslutningsprocessen i EF, herunder samarbejdet med Rådet.

a. Luns-proceduren (associeringsaftaler).

For der indledes forhandlinger med henblik på et tredjeland associerings med Fællesskabet, kan der finde en drøftelse sted i Europa-parlamentet. Under forhandlingerne opretholdes der snæver kontakt mellem Kommissionen og de kompetente parlamentsudvalg. Når forhandlingerne fører til et resultat, men inden aftalen undertegnes, underretter Rådets formand eller dennes repræsentant fortroligt og uofficielt de kompetente udvalg om aftalens hovedindhold.

Procedureformen er vedtaget af Rådet den 24.-25. februar 1964.

b. Westerterp-proceduren (handelsaftaler).

Med henblik på at sikre en større deltagelse fra Europa-parlamentets side, når der er tale om handelsaftaler, er den såkaldte Westerterp-procedure vedtaget af Rådet. Det hedder heri, at

- der, forud for indledning af forhandlinger om en handelsaftale med et tredjeland og på baggrund af oplysninger afgivet af Rådet til de kompetente parlamentsudvalg, i egnede tilfælde vil kunne finde en drøftelsested i Europa-parlamentet;
- formanden for Rådet eller dennes repræsentant underretter, når forhandlingerne fører til et resultat, men inden aftalen undertegnes, fortroligt og uofficielt de kompetente udvalg om aftalens hovedindhold;
- Rådet, som holder sig Parlamentets interesse for de handelsaftaler, der skal indgås af Fællesskabet for øje, meddeler Parlamentet ordlyden af sådanne aftaler, efter at de er undertegnet, men inden de indgås endeligt.

Procedure-formen er vedtaget af Rådet den 15. oktober 1973.

c. Samrådsproceduren

er fastlagt i en fælles erklæring fra Rådet, Parlamentet og Kommissionen af 22. april 1975. Erklæringen er optrykt som bilag 4.

Samråd finder sted i et samrådsudvalg sammensat af Rådet og repræsentanter for Europa-parlamentet. Kommissionen deltager i samrådsudvalgets arbejde. Proceduren kommer til anvendelse på Fællesskabets almengyldige retsakter, der har betydelige finansielle følger, og hvis vedtagelse ikke kræves i medfør af allerede eksisterende retsakter. Såfremt der er tale om en retsakt af denne karakter, kan såvel Parlamentet som Rådet kræve, at samrådsproceduren indledes. Formålet med proceduren er at søge at opnå enighed mellem Parlamentet og Rådet.

d. Parlamentets adgang til at stille spørgsmål til Rådet.

Rådet besvarer følgende kategorier af spørgsmål fra Parlamentet:

- spørgsmål, der besvares skriftligt af Rådet;
  - spørgsmål, der besvares mundtligt i Parlamentet under en samling af formanden for Rådet. Besvarelsen af mundtlige spørgsmål kan følges op under en efterfølgende debat;
  - spørgsmål i Parlamentets spørgetid, der besvares mundtligt af Rådets formand;
- spørgsmål i spørgetiden er indført i 1973.

Rådet har påtaget sig så vidt muligt at besvare parlamentets spørgsmål.

e. Rådets deltagelse i Parlamentets debatter m.v.

Efter praksis afgiver hver Rådsformand, kort efter sin tiltrædelse, en redegørelse overfor Europa-Parlamentet,

Derudover deltager Rådsformanden efter nærmere aftale med Parlamentet i vigtigere Parlamentdebatter.

f. Parlamentets rolle i det udenrigspolitiske samarbejde.

Davignon-rapporten fra 1970 om det udenrigspolitiske samarbejde indeholder en bestemmelse om, at formandskabets udenrigsminister én gang om året skal aflægge beretning til Parlamentet om det udenrigspolitiske samarbejde.

Herudover holdes der i henhold til Davignon-rapporten kollokvier mellem Parlamentets politiske udvalg og formanden for udenrigsministrene med henblik på at udveksle synspunkter om det europæiske politiske samarbejde. I kraft af Københavnsrapporten fra 1973 er antallet af kollokvier øget fra 2 til 4 om året.

Endelig vedtog stats- og regeringscheferne på topmødet i Paris i december 1974, at Parlamentet skal kunne stille spørgsmål til formanden for Det europæiske politiske samarbejde. Svarene udarbejdes indenfor det udenrigspolitiske samarbejde. Proceduren for afgivelsen af svarene i Europa-Parlamentet følger reglerne for parlamentsspørgsmål vedrørende det kommunautaire samarbejde.

g. Andre procedureregler.

Ud over de ovenfor opregnede procedureregler findes der en lang række andre aftaler mellem Parlamentet og Rådet, der tilstræber at forbedre arbejdsgangen og dialogen mellem de to institutioner. Disse vedrører især følgende spørgsmål:

Parlamentets møderækker

Tidsplan for Europa-
Parlamentets møderækker

Udarbejdelse af dagsorden
for møderækkerne

Præsidents udarbejdelse
af forslag til dagsorden

Oversigt over andre spørgsmål, der
er reguleret ved aftaler med
Råd og Parlament.

Rådets tilstedeværelse
ved parlamentsudvalgenes
møder

Høring af Europa-Parlamentet og
beslutninger, som vedtages i til-
slutning til denne høring

Høring af Europa-Parlamentet

Den procedure, der skal følges
mellem anmodningen om en høring
og modtagelsen af Europa-
Parlamentets udtalelse

Almindelig procedure for be-
handling af Europa-Parla-
mentets beslutninger

Budgetspørgsmål

Flerårige overslag

Samarbejde mellem Europa-
Parlamentet og Rådet under
budgetbehandlingen

Resolution vedrørende Rådets
og Europa-Parlamentets sam-
arbejde inden for rammerne
af budgetbehandlingen -
Traktaten af 22. april 1970

Udnævnelse af revisionsrettens medlemmer

Forbindelserne mellem Rådet og Europa-Parlamentet i vedtægtsmæssige anliggender

Europa-Parlamentets deltagelse i arbejdet vedrørende vedtagten om Fællesskabets tjenestemænd.

Hensyntagen til Europa-Parlamentets udtalelser vedrørende vedtægten om Fællesskabernes tjenestemænd.

Underretning af Europa-Parlamentet

Rammeaftaler om handelsmæssigt og økonomisk samarbejde (af Canada-typen), som samtidig er baseret på artikel 113 og artikel 235 i EØF-traktaten

Skriftlige og mundtlige forespørgsler

De af Rådet fastlagte hovedprincipper vedrørende skriftlige og mundtlige forespørgsler

Den af Rådet fastlagte procedure vedrørende skriftlige forespørgsler

Den frist, inden for hvilken mundtlige forespørgsler med eller uden forhandling kan rettes til Rådet

Erklæringer fra Rådet vedrørende mundtlige forespørgsler med efterfølgende forhandling

a Bestemmelser vedtaget af Europa-Parlamentet og principper opstillet af Rådet vedrørende spørgetid

Proceduren ved forespørgsler fra parlamentsmedlemmer rettet til Rådet, til udenrigsministerkonferencen eller til begge disse organer

C. Europa-Parlamentets muligheder for at "lovgive over finansloven".

For så vidt angår Parlamentets beføjelser på dette område, henvises til udenrigsøkonomiministerens besvarelse af spørgsmål 5 i udvalgets skrivelse af 13. februar 1976 (Skrivelse af 25. februar 1976 fra udenrigsøkonomiministeren til medlemmerne af folketingets markedsudvalg) (bilag 5).

Som bl.a. nævnt på folketingets markedsudvalgs sidste møde indtager regeringen en restriktiv holdning overfor lovgivning via budgettet.

Med hensyn til antal m.v. af de bevillingsposter, Parla- mente i forbindelse med vedtagelsen af det årlige budget har indført på budgettet, kan oplyses følgende:

1975-budgettet

Oprettelse af konto 3052: "Fællesskabsordning vedrørende indtægtssikring for arbejdstagere under omskoling". Kontoen opførtes med et p.m. Der har ikke været udbetalt beløb over kontoen.

1976-budgettet

Oprettelse af art. 145: "Byggelån". På artiklen opførtes med en bevilling på 1 mill. RE. Ifølge bemærkningerne til artiklen var formålet med bevillingen at forøge beløbet for byggelån til institutionernes tjenestemænd. Hele bevillingen er blevet udbetalt.

Svarende til ovennævnte artikel oprettedes i indtægtsbudgettet en art. 99⁴ "Tilbagebetaling af og renteindtægt fra byggelån". Provenuet opførtes med 62.500 RE. Den faktiske indbetaling på artiklen beløb sig til 18.533 RE.

Oprettelse af konto 3052 "Bidrag til gennemførelse af vejledende forsøg vedr. forbedring af vandrende arbejdstagernes boligforhold". Kontoen opførtes med et p.m. Der har ikke været udbetalt beløb over denne konto.

Oprettelse af art. 323 "Prospektering af uranreserver". Artiklen opførtes med en bevilling på 1 mill. RE. Der udbetalttes 999.995 over artiklen.

Oprettelse af art. 329 "Fællesskabslån i forbindelse med finansiering af atomkraftværker". Artiklen opførtes med et p.m. Der er ikke udbetalt beløb over denne artikel.

Svarende til ovennævnte artikel oprettedes i indtægtsbudgettet art. 944 "Provenu af fællesskabslån i forbindelse med finansiering af atomkraftværker". Artiklen opførtes med et p.m. Der har ikke været indbetalt beløb over denne artikel.

Oprettelse af art. 393 "Udgifter i forbindelse med den kulturelle aktion". Artiklen opførtes med et p.m. Der har ikke været udbetalt beløb over denne konto.

Oprettelse af kap. 48 "Fællesskabslån i forbindelse med støtte til medlemsstater, der har betalingsbalancevanskeligheder som følge af prisstigningen på olieprodukter". Kapitlet opførtes med et p.m. Der har ikke været udbetalt beløb over kapitlet.

Svarende til ovennævnte kapitel oprettedes i indtægtsbudgettet art. 945 "Provenu af fællesskabslån med henblik på støtte til de medlemsstater, der har betalingsbalancevanskeligheder som følge af prisstigningen på olieprodukter". Artiklen opførtes med et p.m. Der har ikke været indbetaling over denne artikel.

Oprettelse af art. 938 "Støtte til aktioner, der vedrører samarbejdet med udviklingslandene, og som udføres af organer uden for centraladministrationen". Artiklen opførtes med en bevilling på 2.500.000 RE. Der udbetaltes 2.499.999 RE over artiklen.

Det vil sige at Parlamentet i 1976-
budgettets udgiftsafsnit har opført 7 nye konti/artikler med i alt 4,5 mill. RE i bevillinger. I indtægtsafsnittet er opført 3 artikler med forudsete indtægter på i alt 62500 RE

/fra de på-
gældende
aktiviteter

Af de opførte bevillinger er 4.499.994 RE blevet udbetalt. 1)
Af de forudsete indtægter er i alt 18.533 RE blevet indbetalt som følge af de pågældende aktiviteter.

1977-budgettet

Oprettelse af konto 3710 "Aktioner inden for luftfarten - Grundforskning". Kontoen opførtes med 8 mill. RE hensat i reserveerne. Rådet har ikke på indseende tidspunkt fået foreslået nogen anmodning om overførsel af bevillinger til den nævnte konto. Det foreligger således ikke endelig oplyst, hvorvidt kontoen vil blive anvendt i 1977.

/uden beløb
i reserveerne.

Oprettelse af konto 3711 "Aktioner inden for luftfarten - støtte til luftfartsindustrien". Kontoen opførtes med et p.m. Rådet har ikke fået forelagt nogen anmodning om overførsel af bevillinger fra de ikke-formålsbestemte reserver til den nævnte konto. Det foreligger således ikke endelig oplyst, hvorvidt kontoen vil blive anvendt i 1977.

/uden beløb
i reserveerne

Oprettelse af art. 947: "Fællesskabets bidrag til Den internationale Landbrugsudviklingsfond". Artiklen opførtes med et p.m. Rådet har ikke fået forelagt nogen anmodning om overførsel af bevillinger fra de ikke-formålsbestemte reserver til den nævnte konto. Det foreligger således ikke endelig oplyst, hvorvidt kontoen vil blive anvendt i 1977.

1) hvilket svarer til 0,5 % af det samlede budget for

Det vil sige, at Parlamentet uden Rådets samtykke i 1977-budgettets udgiftsafsnit har opført 3 nye artikler/konti med i alt 8 mill. RE i bevillinger, der dog er opført i reserverne.¹⁾ Der foreligger ikke oplysninger for anvendelsen af disse konti i 1977.

1) Hvilket svarer til 0,8 o/oo af det samlede budget for 1977.

Ad punkt 4 om planer for udvidelse af EP's beføjelser og indflydelsesveje.

Parlamentet træffer normalt beslutning på grundlag af forslag fra et af de faste parlamentsudvalg. Til beslutningsforslagene er normalt knyttet en betænkning, der er udarbejdet af det pågældende udvalgs ordfører i sagen. Disse betænkninger godkendes ikke af Parlamentets Plenum, men udgør et baggrundsmateriale for Parlamentets vedtagelser. Parlamentet stilling til de sager, det behandler, fremgår således ikke af betænkningerne, men udelukkende af Parlamentets beslutninger.

Som tidligere omtalt kræver en ændring af Parlamentets beføjelser traktatændring, d.v.s. vedtagelse i Rådet og ratifikationssamtikke fra de nationale Parlamenter.

- a) På grundlag af Bertrand-betænkningen vedtog Europa-Parlamentet på sit møde den 10. juli 1975 en udtalelse om den europæiske union. De centrale dele af denne beslutning lyder så følger:

3. Unionen skal være baseret på en institutionel struktur, der sikrer dens sammenhold:

-- På en institution, der sikrer medlemsstaternes deltagelse i unionens beslutningsproces,
-- På et parlament, som har fået tillagt budget- og kontrolbeføjelser, og som i det

mindste på et paritetisk grundlag deltager i udøvelsen af lovgivningsmagten, sådan som det tilkommer det i dets egenskab af repræsentant for unionens folk,

-- På et enkelt beslutningscenter, som skal have karakter af en egentlig europæisk regering, der er uafhængig af de nationale regeringer og ansvarlig over for unionens parlament,

-- På Fællesskabernes domstol,

-- På et økonomisk og socialt råd med rådgivende beføjelser,

-- På en europæisk revisionsret.

4. Det nuværende Fællesskabs dynamiske karakter skal bevares fuldt ud. Unionens beføjelser skal gradvis og under hensyntagen til medlemsstaternes vitale interesser udvides, navnlig hvad angår:

a) Udenrigspolitikken, hvor den eksisterende samarbejdsordning bør udvides og styrkes, og nye fremgangsmåder bør udarbejdes, således at Fællesskabet i international sammenhæng kan tale med én stemme,

b) Sikkerhedspolitikken,

c) Social- og regionalpolitikken,

d) Uddannelsespolitikken,

e) Den økonomiske og monetære politik,

f) En budgetpolitik på fællesskabsniveau,

g) Politikken vedrørende energi og forsyning med råstoffer

h) en politik for videnskabelig og teknologisk forskning.

Unionen skal på grundlag af en kollektiv udøvelse af de fælles beføjelser være i stand til at overtage ansvaret for nye sagsområder.

5. Unionen kan kun blive til virkelighed gennem en fortsat politisk udviklingsproces, hvorunder man i størst muligt omfang må gøre brug af alle de nuværende traktaters bestemmelser og latente muligheder samt af de øvrige procedurer, som binder medlemsstaterne, såle-

des at man konkret og hurtigt kan nå frem til det fornødne mål af solidaritet for at kunne omdanne det nuværende Fællesskab til en organisation, hvis beslutninger er forpligtende for alle.

6. Unionens gennemførelse kræver derfor, at der øjeblikkeligt sættes aktioner i gang for at sikre de nødvendige samtidige reelle fremskridt inden for Fællesskabets forskellige former for politik og inden for den institutionelle struktur.

Europa-Parlamentet kræver derfor,

7. At de nødvendige procedurer for senest fra 1978 — et tidspunkt, som medlemsstaternes regeringschefer har fastsat — at muliggøre valg af Parlamentets medlemmer ved almindelige og direkte valg påbegyndes ufortøvet for på denne måde at vise politisk vilje til at arbejde for den europæiske opbygning med folkernes aktive deltagelse;

8. At Kommissionen i løbet af 1976 forelægger et samlet program for de mest påkrævede aktioner for at gøre det muligt inden udløbet af dette år at nå de vigtigste mål for Fællesskabets politik, der er grundlaget for den kommende europæiske union;

9. At dette program så hurtigt som muligt forelægges Parlamentet og Rådet for at blive underkastet de ændringer, som måtte aftales mellem Rådet og Parlamentet og, under forbehold heraf, for at blive godkendt og gennemført af Rådet;

10. At man erkender forbindelsen mellem den økonomiske og monetære union på den ene side og den europæiske union på den anden, der gør en parallel udvikling på de to områder ønskelig, uden at man af den grund under påslud af, at der er sket utilsikkelige fremskridt på det ene område, fritages for enhver indskænk på det andet;

11. At der omgående sker den absolut nødvendige tilpasning af den institutionelle struktur til de opgaver, der vil blive tildelt den europæiske union, og navnlig:

a) At Rådet giver afkald på princippet om enstemmighed, sådan som traktaterne også kræver det, og at det holder offentlige møder, når det udfører sin lovgivende funktion;

b) At de funktioner, der er tillagt Kommissionen, udvides til at omfatte hovedansvar for samtlige multilaterale forbindelser mellem medlemsstaterne; en sådan beslutning ville bidrage væsentligt til at forenkle og samordne disse forbindelser, idet man herved gjorde en ende på sondringen mellem fællesskabsprocedurer og de procedurer, der anvendes ved forhandlinger mellem regeringerne;

c) At Fællesskabets beslutningsproces tilrettelægges efter nedenstående procedure:

— Kommissionen udarbejder eventuelt på Parlamentets foranledning, et udkast til forslag.

— Dette udkast forelægges samtidig for Rådet og for Parlamentet;

— At Rådets behandling af forslaget først finder sted efter, at Parlamentet har forelagt en tekst, og at Rådet tager denne tekst i betragtning;

— Kommissionen bibeholder — i overensstemmelse med artikel 149, stk. 2, i EOF-traktaten — sin ret til at ændre sit forslag, indtil Rådet har truffet afgørelse om forslaget;

— Når Rådet mener, at det bør fravige ordlyden af det forslag, som Parlamentet har tilrådt eller ændret, skal der inden for nærmest fastsatte frister iværksættes en samrådsprocedure, før Rådet kan træffe afgørelse, og denne procedure vil blive fulgt, indtil Rådet og Parlamentet er nået til enighed;

d) At alle Europa-Parlamentets beføjelser bliver væsentligt styrket inden 1980, og at Europa-Parlamentet først og fremmest ved overdragelse af nye beføjelser til Fællesskaberne får tilsvarende lovgivnings- og kontrolbeføjelser. De europæiske Fællesskabers afgørelser kun p

denne måde kan finde deres demokratiske berettigelse;

e) At Parlamentet i overensstemmelse med det ønske, som medlemsstaternes regeringschefer højtideligt har bekræftet, deltager fuldt ud i arbejdet vedrørende det politiske samarbejde og i samtlige samordnings- og høringsprocedurer mellem medlemsstaterne;

f) At Parlamenter deltager i udnævelsen af medlemmerne af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber for at understrege deres demokratiske legitimitet;

Beslutningens fulde ordlyd og Bertrand-betænkningen vedlægges som bilag 6.

Kirk- og Reaypapirerne vedrører dels Europa-Parlamentets interne procedurer, dels forholdet til de øvrige institutioner. Papirerne har såvidt det er udenrigsministeriet bekendt aldrig været færdigbehandlet i de kompetente udvalg i Parlamentet, og har derfor ikke været behandlet i Parlamentets Plenum. Der er således tale om foreløbige papirer, til hvilke Parlamentets holdning ikke foreligger. Arbejdet med papirerne påbegyndtes af det nylig afdøde europa-parlamentsmedlem Peter Kirk og er fortsat af Lord Reay.

- .. Med hensyn til Parlamentets interne procedurer foreslås det i papiret, at Parlamentet skal overveje, at intervenere sager for domstolen, i hvilke Parlamentet har en direkte interesse. Endvidere foreslås det, at Europa-Parlamentets stående udvalg skal kunne gennemføre offentlige høringer.

I papiret om forbindelsen til de øvrige institutioner foreslås blandt andet, at formanden for Rådet på regeringschefsniveau hvert halve år afgiver en erklæring overfor Parlamentet og besvarer spørgsmål. Det foreslås endvidere, at den årlige forhandling om Kommissionens almindelige beretning bør erstattes af en årlig forhandling om unionens tilstand.

Det foreslås endvidere at indføre procedurer, der i højere grad skulle sikre, at Rådet følger Parlamentets udtalelser vedrørende forslag til retsakter. Således forudses det blandt andet, at retsakter, som Rådet vedtager og som afviger fra Parlamentets udtalelser først skal træde i kraft efter en 3-måneders periode, hvor Rådet og Parlamentet kan holde samråd om deres uoverensstemmelser.

Papiret indeholder endelig en række bestemmelser om forholdet mellem Parlamentet og Kommissionen blandt andet vedrørende Parlamentets adgang til at bekræfte udnævnelsen af Kommissionens formand og dets medlemmer.

Patijn-betænkningen vedrører gennemførelsen af direkte valg til Europa-Parlamentet.

Denne betænkning var grundlaget for Europa-Parlamentets vedtagelse den 14. januar 1975 af udkastet til konvention om indførelse af almindelige direkte valg af medlemmerne til Europa-Parlamentet. Akten om indførelse af almindelige direkte valg af repræsentanterne til Europa-Parlamentet, som Rådet vedtog den 20. september 1976 er baseret på dette udkast. Akten er gengivet som bilag til bemærkningerne til lovforslag nr. 15 om direkte valg.

Betænkningens konklusion vedlægges som bilag 7.

Blumenfeld-papirerne vedrører forholdet mellem Europa-Parlamentet og det udenrigspolitiske samarbejde. Disse papirer har så vidt vides ikke været behandlet i Europa-Parlamentets Plenum, og Parlamentets stilling til papirerne foreligger derfor ikke.

Papirerne vedrører dels spørgsmålet om oprettelse af et sekretariat for det udenrigspolitiske samarbejde, dels spørgsmålet om bedre underretning af Europa-Parlamentet om fremskridtene i det udenrigspolitiske samarbejde. Endelig foreslås det at bringe sondringen mellem Fællesskabsanliggender og udenrigspolitiske anliggender til ophør på ministerplan og i de faste repræsentanters komite. Dette bør føre til, at Kommissionen deltager fuldt ud i alle områder vedrørende det politiske samarbejde. Kommissionen bør ligeledes repræsentere Fællesskabet i alle vigtige multilaterale økonomiske forhandlinger.

Brevvekslingen om Luns Westerterp proceduren. Der henvises til punkt 2 og 3 ovenfor.

Aignor-betænkningen om 1975-budgettet var grundlag for Parlamentets afgørelse om forslaget til det almindelige budget for 1975.

De centrale dele af afgørelsen har følgende ordlyd:

Europa-Parlamentet,

b) *Samarbejdet mellem Fællesskabernes institutioner*

4. glæder sig over det samarbejde, som Europa-Parlamentet har haft med Rådet under budgetbehandlingen;
5. anmoder dog indtrængende om, at der gøres endnu større anstrengelser på dette område;

c) *Bedømmelse af forslaget til budget for 1975*

6. udtrykker sin dybe skuffelse over det budgetforslag for 1975, som Rådet har forelagt, og som det må karakterisere som helt uden tegn på fremskridt, så det alvorligt nærmer sig et helt statisk budget;
7. fastslår, at dette forslag er kendetegnet ved mangel på enhver politisk beslutning fra Rådets side — inden for regionalpolitik, socialpolitik, forskning og energi, informationspolitik og ungdomspolitik;
8. støtter principielt Rådets anstrengelser for at spare, men går imod, at Rådet har til hensigt at anvende budgettet for De europæiske Fællesskaber som et middel til at bekæmpe inflationen, idet der henvises til, at aktioner på fællesskabsplan bliver finansieret af midler, som bliver trukket bort fra nationalt område og derfor ikke har nogen inflationsskabende virkning;

c) *Anvendelse af bestemmelserne i artikel 203 i traktaten*

Angående klassificeringen i obligatoriske og ikke-obligatoriske udgifter

11. anerkender ligesom Rådet, i mangel af faste regler udarbejdet på forhånd ved indgåelse af en fælles aftale mellem institutionerne, den klassificering, som Kommissionen har foreslået, i det foreløbige forslag til budget for 1975, af obligatoriske og ikke-obligatoriske udgifter som værende gældende indtil videre;
  12. beklager dog, at Rådet har valgt ikke at klassificere en række udgifter, selv om denne afgørelse er blevet truffet som følge af, at det drejer sig om nye aktioner, som ikke har været genstand for forhandlinger i Rådet; er af den opfattelse, at klassificeringen af disse udgifter er en absolut nødvendighed for, at det på korrekt måde kan udøve sine beføjelser til at ændre budgettet eller foreslå ændringer til dette;
  13. erklærer sig enig med Rådet, når det forsikrer om, at «kun de udgifter klassificeres som obligatoriske, for hvilke ingen budgemyndighed, det være sig Råd eller Parlament, — som følge af selve bestemmelserne — frit kan fastsætte bevillinger»;
- minder Rådet om, at optagelse af udgifter i budgettet i henhold til artikel 199 i traktaten har karakter af overslag;

For så vidt angår fastlæggelsen af det budgetområde, som sætten i henhold til artikel 203, stk. 8, finder anvendelse på

14. henviser, i overensstemmelse med ordlyden af artikel 203, første afsnit af dette stykke i traktaten, til at den årlige maksimalsats for forhøjelser, som finder anvendelse for samtlige udgifter, der ikke er en nødvendig følge af traktaten eller af retsakter i henhold til denne — og som i henhold til andet afsnit i samme stykke er en indekseret sats — fastsættes i forhold til udgifter af samme art i det løbende regnskabsår;

er af den opfattelse, at denne sats (maksimalsats) for forhøjelser ikke finder anvendelse

— når det drejer sig om nye udgifter opført på en ny konto;

— når den politik, som de ikke-obligatoriske udgifter er udtryk for, ikke forbliver konstant fra det ene år til det andet, men udvides med hensyn til målsætninger og dimensioner;

15. agter at holde samråd med Rådet herom med henblik på at nå frem til en fælles fortolkning, inden budgetbehandlingen afsluttes;

mener, at en sådan holdning er den mest konstruktive, da den giver mulighed for at nå frem til fælles konklusioner på grundlag af de erfaringer, man har indhentet, således at virkningerne heraf senere ganske naturligt slår igennem på de nye budgetbestemmelser i traktaterne, som endnu ikke er blevet endeligt vedtaget af institutionerne;

16. pålægger sin formand at sende dette forslag til almindeligt budget med de vedtagne ændringer og forslag til ændring samt denne afgørelse, protokollen fra dagens møde og budgetudvalgets betænkning til Rådet for De europæiske Fællesskaber.

Betænkningen vedlægges som bilag 8.

- b. Vedelrapporten fra 1972 angår især spørgsmålet om en udvidelse af Europa-Parlamentets beføjelser. Rapporten er udarbejdet på anmodning af Kommissionen af en gruppe professorer under forsæde af den franske professor Georges Vedel. Dansk medlem af gruppen var professor Max Sorensen. Den daværende udenrigsøkonomiministers skrivelse af 23. maj 1972 med et resumé af rapporten vedlægges som bilag 9.

Kommissionens beretning om den europæiske Union fra 1975 er baseret på vedtagelsen af en unionstraktat med vidtgående institutionelle ændringer. Betænkningen omtaler forskellige modeller for unionens institutionelle struktur. Hvad angår Parlamentet er modellerne baseret på et to-kammerparlament, hvis ene kammer repræsenterer unionens folk, medens det andet kammer repræsenterer staterne. EF's "lovgivning" skulle i alt væsentligt henhøre under dette parlament.

I et afsnit om en fornyet indsats for den europæiske opbygning med henblik på at nå frem til den europæiske union siges følgende om indførelse af direkte valg til Europa-Parlamentet:

134 Denne målsætning er nedfældet i de eksisterende traktater. Dens gennemførelse i 1978 fik allerede principiel tilslutning fra de fleste medlemsstater på regeringschefernes konference i december sidste år. Europa-Parlamentet forelagde i januar 1975 et nyt udkast til konvention ¹⁾.

Kommissionen finder, at de stater, der forstat tager forbehold, burde frafalde dem, og at arbejdet vedrørende konventionen burde påbegyndes snarest muligt, idet målet er at fremskynde valgdatoen så meget som muligt.

135. Indførelsen af denne nye selvstændige legitimitet i det institutionelle system ville få en endnu større betydning, såfremt den suppleredes med andre foranstaltninger, som styrkede Europa-Parlamentets rolle, hvilket ville gøre det muligt at øge de politiske kræfters og den offentlige menings interesse for det direkte valg.

136. Blandt de foranstaltninger, som kan tænkes, forekommer den udvidelse af samrådsproceduren, som Parlamentet, Rådet og Kommissionen er blevet enige om, hvad angår retsakter af finansiell karakter, Kommissionen særlig lovende. Denne procedure kunne også anvendes på andre lovgivningsmæssige områder, idet man i denne forbindelse skulle bygge på forslagene for »Vedelsgruppen« ¹⁾.

Beretningens afsnit III om Den europæiske Unions institutionelle struktur vedlægges som bilag 10.

Domstolens Unionsrapport berører ikke spørgsmålet om Europa-Parlamentets status. Rapporten vedlægges som bilag 11.

Tindemans-rapporten fra 1975 forudser en gradvis forøgelse af Parlamentets kompetence i løbet af udviklingen af Den europæiske Union, først og fremmest i form af forøgede lovgivningsbeføjelser. Rapporten indeholder imidlertid ingen konkrete forslag i så henseende, men indskrænker sig til at foreslå, at Rådet skal anerkende en mulighed for Parlamentet til at tage initiativer i form af resolutioner, som derefter drøftes i Rådet. Denne mulighed kan efterhånden udvikles til en egentlig initiativret for Parlamentet, hvilket vil kræve traktatændring.

Det foreslås endvidere, at det direkte valgte parlament indfører en årlig storpolitisk debat om unionens tilstand, hvori forsamlingen får Det europæiske råd og andre institutioner deltagelse.

Uddrag af rapporten vedlægges som bilag 12.

Communiquéet fra Paris-topmodet i december 1974 indeholder følgende om Europa-Parlamentet's beføjelser.

Parlamentet inddrages i udviklingen af den europæiske opbygning. Regeringscheferne vil ikke undlade at tage de synspunkter i betragtning, som de i oktober 1972 anmodede Parlamentet om at fremsætte i denne sammenhæng.

Parlamentets beføjelser vil blive udvidet navnlig derved, at det får tillagt kompetence på visse områder i forbindelse med udarbejdelsen af fællesskabsretten.

Ad punkt 5 og 6 om Parlamentets virkeområde og Rådets deltagelse i Parlamentets møder.

- A. Parlamentets formelle beføjelser er opregnet under punkt 2 og 3 A. De indebærer, at Parlamentet kan beskæftige sig med alle sider af det kommunautaire samarbejde.

Hertil kommer, at de daværende 6 medlemslande i 1961 på topmødet i Bonn vedtog at knytte den offentlige mening nærmere til de allerede foretagne bestræbelser om etablering af et udenrigspolitisk samarbejde ved at opfordre Europa-parlamentet til at udvide rækkevidden af sine debatter til nye områder i samarbejde med regeringerne .

Som nævnt har Davignon- og Københavnsrapporterne om det udenrigspolitiske samarbejde præciseret samarbejdet mellem Europa-parlamentet og dette samarbejde gennem bestemmelserne om, at formandslandets udenrigsminister 1 gang om året skal give Europa-Parlamentet meddelelse om det politiske samarbejdes udvikling, og om at udenrigsministre og medlemmer af Europa-parlamentets politiske udvalg mødes 4 gange årligt til et kollokvium for at drøfte de spørgsmål, som er genstand for konsultation inden for rammerne af det politiske samarbejde.

I forbindelse med optagelsesforhandlingerne afgav den danske regering den 30. september 1970 en kommentar til Davignon-rapporten, hvori det hedder: "at vi har med tilfredshed bemærke os de afsnit, der i rapporten er indeholdt om samarbejdets demokratiske grundlag og om relationerne til den europæiske parlamentariske forsamling".

På topmødet i Paris i 1972 anmodede EF-landenes stats- og regeringschefer Fællesskabets institutioner - herunder parlamentet - om inden udgangen af 1975 at udarbejde en rapport om den europæiske union.

Endelig enedes medlemslandenes stats- og regeringschefer på topmødet i Paris i 1974 om, at Parlamentet burde knyttes nærmere til det politiske samarbejde, blandt andet ved de besvarelser, der gives på forespørgsler, som Parlamentets medlemmer retter til formandskabet angående virksomhed, som vedrører det politiske samarbejde.

- B. De debatter, som Parlamentet afholder og de spørgsmål, som det stiller, kan således vedrøre enten kommunautaire emner, det udenrigspolitiske samarbejde eller planerne for en europæisk union. Parlamentet vedtager årlig ca. 250 beslutninger og stiller over 1000 spørgsmål til Kommissionen og Rådet. Det er ikke muligt med kort varsel at gennemgå samtlige debatter og spørgsmål siden 1.1.1973 (dvs. over 6000 sager) med henblik på at fastslå, om enkelte skulle ligge uden for disse rammer.
- C. Formanden for Rådet eller for det udenrigspolitiske samarbejde deltager i Parlamentets arbejde i overensstemmelse med de under punkt 2 og 3 omhandlede retningslinjer.

I tiden indtil 1.1.1977 har udenrigsministrene besvaret 23 spørgsmål vedrørende det udenrigspolitiske samarbejde. De har årligt afgivet 1 redegørelse for dette samarbejde og holdt 2-4 kollokvier. Herudover har rådsformanden under behandlingen af kommunautaire emner fra tid til anden haft lejlighed til at komme ind på spørgsmål, der også er af betydning for det udenrigspolitiske samarbejde, f.eks. vedrørende EF's udvidelse eller lign.

Ad punkt 7 om Parlamentets betænkninger udfærdiget på eget initiativ.

Som nævnt under punkt 4 er Europa-parlamentets betænkninger alene baggrundsmateriale for Parlamentets behandling af sine sager. Afgørende synes derfor at være, hvor mange beslutninger Parlamentet har vedtaget på eget initiativ. I perioden 1974-1976 vedtog Parlamentet i alt 746 beslutninger. Heraf var 474 beslutninger,

der indeholdt udtalelser om et af Rådet forelagt forslag til retsakt. Hovedparten af de øvrige 272 beslutninger er truffet "på eget initiativ", dvs. at der er tale om opfordringer rettet til andre EF-institutioner eller til medlemsstaternes regeringer. Rådssekretariatet har opgjort, at Parlamentet i perioden 1.3.1976 - 1.3.1977 vedtog i alt 78 beslutninger "på eget initiativ". Af disse angik de 68 kommunautaire emner, 6 angik det udenrigspolitiske samarbejde, medens 4 angik begge samarbejdsområderne.

Ad punkt 8 om begrænsninger med hensyn til arten af de emner et direkte valgt parlament kan tage op til behandling.

De traktatfæstede beføjelser, der er omtalt ovenfor under punkt 2 og 3 kan selvsagt kun udøves inden for de saglige områder, der er dækket af traktaterne.

Herudover har regeringerne som nævnt godkendt, at Parlamentet kan drøfte spørgsmål vedrørende det udenrigspolitiske samarbejde og vedrørende planerne for den Europæiske Union. Det kan derimod næppe antages, at Parlamentet er beføjet til at behandle spørgsmål, der ikke har nogen sammenhang med de ovennævnte sagsområder. En endelig stilling til dette spørgsmål henhører under Domstolen. Skulle Parlamentet drøfte anliggender, der ikke har sammenhang med nogen af de tre nævnte kategorier, vil eventuelle vedtagelser herom ikke forpligte de øvrige EF-institutioner eller medlemslandene.